

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

1999

Utgiven i Helsingfors den 17 mars 1999

Nr 307—318

INNEHÅLL

Nr		Sidan
307	Lag om ändring av 3 och 10 § lagen om försöksverksamhet med ungdomsstraff	821
308	Förordning om upphävande av förordningen om nordiska teleavtalet	822
309	Förordning om upphävande av förordningen om bestämmande av ekvivalenten till guldfrancen i internationell post- och teletrafik och av vissa avgifter	823
310	Förordning om ändring av trafikförsäkringsförordningen	824
311	Förordning om ändring av förordningen med stadgar för trafikförsäkringscentralen	825
312	Förordning om försäkringsföreningar	827
313	Förordning om ändring av förordningen om täckning av ansvarsskulden i försäkringsföreningar som bedriver direktförsäkringsrörelse	828
314	Förordning om poster som skall hänföras till försäkringsförenings verksamhetskapital	831
315	Förordning om ändring av 1 § förordningen om principerna för beräkning av ansvarsskulden i försäkringsföreningar	833
316	Förordning om ändring av förordningen om ansvarighet för oljeskador	834
317	Förordning om ändring av 17 § förordningen om stadgar för Olycksfallsförsäkringsanstaltens Förbund	835
318	Jord- och skogsbruksministeriets meddelande om vissa av ministeriets beslut	836

Nr 307

Lag

om ändring av 3 och 10 § lagen om försöksverksamhet med ungdomsstraff

Given i Helsingfors den 5 mars 1999

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 12 december 1996 om försöksverksamhet med ungdomsstraff (1058/1996) 3 § 1 mom. och 10 § 1 mom. som följer:

3 §

Dömande till ungdomsstraff

Den som har begått ett brott innan han har fyllt 18 år kan dömas till ungdomsstraff, om

1) böter med beaktande av hur allvarligt brottet är och omständigheterna vid brottet inte kan anses vara ett tillräckligt straff och vägande skäl inte kräver att ett ovillkorligt fängelsestraff döms ut och

2) dömande till ungdomsstraff skall anses

motiverat för att förhindra återfall i brott och för att främja gärningsmannens möjligheter att anpassa sig i samhället.

10 §

Behandling av överträdelse av villkoren

Om den som har dömts till ungdomsstraff inte börjar utföra ungdomsstraffet eller om han avbryter det eller på något annat sätt

RP 188/1998
LaUB 27/1998
RSv 294/1998

grovt bryter mot villkoren i verkställighetsplanen, skall Kriminalvårdsföreningen utan dröjsmål göra en utredning om saken till allmänna åklagaren. Kriminalvårdsföreningen kan samtidigt bestämma att ung-

domstjänsten inte får påbörjas eller avbrytas.

— — — — —
Denna lag träder i kraft den 1 april 1999.

Helsingfors den 5 mars 1999

Republikens President
MARTTI AHTISAARI

Justitieminister *Jussi Järventaus*

Nr 308

Förordning **om upphävande av förordningen om nordiska teleavtalet**

Given i Helsingfors den 12 mars 1999

På föredragning av trafikministern föreskrivs:

1 §
Genom denna förordning upphävs förordningen den 14 maj 1958 om nordiska teleavtalet (491/1958).

2 §
Denna förordning träder i kraft den 1 april 1999.

Helsingfors den 12 mars 1999

Republikens President
MARTTI AHTISAARI

Trafikminister *Kimmo Sasi*

Nr 309

Förordning

om upphävande av förordningen om bestämmande av ekvivalenten till guldfrancen i internationell post- och teletrafik och av vissa avgifter

Given i Helsingfors den 12 mars 1999

På föredragning av trafikministern föreskrivs:

1 §
Genom denna förordning upphävs förordningen den 15 december 1972 om bestämmande av ekvivalenten till guldfrancen i internationell post- och teletrafik och av vissa avgifter (924/1972).

2 §
Denna förordning träder i kraft den 1 april 1999.

Helsingfors den 12 mars 1999

Republikens President
MARTTI AHTISAARI

Trafikminister *Kimmo Sasi*

Nr 310

Förordning om ändring av trafikförsäkringsförordningen

Given i Helsingfors den 12 mars 1999

På föredragning av social- och hälsovårdsministern
ändras i trafikförsäkringsförordningen av den 17 juli 1959 (324/1959) 7 § 5 mom., 8 § 2 mom. och 9 § 5 mom.,
dessa lagrum sådana de lyder, 7 § 5 mom. i förordning 1603/1995 samt 8 § 2 mom. och 9 § 5 mom. i förordning 1626/1993, som följer:

7 §

Försäkringsinspektionen kan vid behov meddela närmare föreskrifter om innehållet i ett sådant intyg eller meddelande som avses i denna paragraf.

8 §

Har trafikförsäkringscentralen ingått avtal om internationellt trafikförsäkringskort eller gränsförsäkring eller något annat avtal, enligt vilket centralen svarar för en trafikskada som förorsakats av ett motorfordon som införts till landet för tillfälligt bruk, skall centralen tillstålla Försäkringsinspektionen en förbindelse om att den obegränsat i enlighet med trafikförsäkringslagen svarar för en

trafikskada som här förorsakats av ett sådant fordon, även då avtalets giltighetstid har gått ut, innan fordonet förs ut ur landet. Av förbindelsen skall de omständigheter framgå med stöd av vilka det kan fastslås att den som fört in fordonet till landet inte är försäkringspliktig. Trafikförsäkringscentralen skall tillstålla tullstyrelsen en avskrift av förbindelsen.

9 §

För inbegärda utlåtanden skall statskontoret betala avgift till nämnden enligt de grunder som Försäkringsinspektionen fastställer.

Denna förordning träder i kraft den 1 april 1999.

Helsingfors den 12 mars 1999

Republikens President
MARTTI AHTISAARI

Social- och hälsovårdsminister *Sinikka Mönkäre*

Nr 311

Förordning**om ändring av förordningen med stadgar för trafikförsäkringscentralen**

Given i Helsingfors den 12 mars 1999

På föredragning av social och hälsovårdsministern
ändras i förordningen den 30 december 1993 med stadgar för trafikförsäkringscentralen (1627/1993) 3 och 8 §, 16 § 1 mom., 27 § 2 mom., 31 § 1 mom. samt 32, 33 och 35 §, av dessa lagrum 33 § sådan den lyder i förordning 455/1995, som följer:

3 §

Är trafikförsäkringscentralen på basis av ett avtal som avses i 2 § 2 punkten ansvarig för en trafikskada som förorsakats i Finland av ett fordon som förts in i landet för tillfälligt bruk, har centralen rätt att medge den utländska försäkringsanstalt som enligt avtalet är ansvarig för skadan befrielse från detta ansvar, om anstalten överför medel till centralen till ett belopp som motsvarar ersättningsansvaret beräknat enligt lagen om försäkringsbolag (1062/1979) och förordningen om principerna för beräkning av ansvarsskulden i försäkringsbolag (248/1999) samt de föreskrifter som vederbörande ministerium meddelat med stöd av dessa.

8 §

Extra allmänt möte skall hållas, om Försäkringsinspektionen skriftligen yrkar detta för behandling av ett uppgivet ärende. Extra allmänt möte skall också hållas om trafikförsäkringscentralens medlemsbolag, som sammanlagt har minst en tiondedel av medlemsbolagens sammanlagda röstetal yrkar det på samma sätt. Likaså skall sådant möte hållas, om revisorerna med anledning av verkställd revision yrkar på detta. Extra möte skall hållas inom 14 dagar efter att yrkandet har tillställts trafikförsäkringscentralens ordförande eller styrelse.

16 §

Ett medlemsbolag som inte har omfattat allmänna mötets beslut om trafikförsäkring eller ett avtal som avses i 2 § 2 punkten, har rätt att hos Försäkringsinspektionen söka ändring i beslutet genom besvär senast 30 dagar efter att beslutet meddelades.

27 §

I trafikförsäkringscentralens bokföring skall bokföringslagen (1336/1997) och bokföringsförordningen (1339/1997) iakttas.

31 §

Beträffande de trafikskador för vilka trafikförsäkringscentralen ansvarar enligt trafikförsäkringslagen och vilka den inte har ersatt i sin helhet under det kalenderår då skadan inträffade, skall trafikförsäkringscentralen i enlighet med lagen om försäkringsbolag och förordningen om principerna för beräkning av ansvarsskulden i försäkringsbolag samt de föreskrifter som vederbörande ministerium meddelat med stöd av dessa beräkna det belopp som motsvarar försäkringsbolagens ersättningsansvar, samt särskilt för varje skada fördela detta mellan medlemsbolagen i det förhållande i vilket de under föregående kalenderår i Finland erhållit premiäntäkter av trafikförsäkringen.

32 §

Trafikförsäkringscentralen skall på det sätt som Försäkringsinspektionen bestämmer underrätta inspektionen om sammankallandet av allmänna mötet och styrelsemötena samt om revision av centralens räkenskaper.

Försäkringsinspektionen skall dessutom tillställas kopior av de protokoll som förts vid mötena.

33 §

Försäkringsinspektionen har rätt att förbjuda verkställigheten av ett beslut av allmänna mötet eller styrelsen i ärenden som nämns i 2 § 1—8 och 12 punkten.

Helsingfors den 12 mars 1999

Republikens President
MARTTI AHTISAARI

35 §

Trafikförsäkringscentralen skall meddela Försäkringsinspektionen namnen på och hemorten för centralens ordförande, styrelsens ordförande och övriga medlemmar, verkställande direktören samt de personer som av styrelsen bemyndigats att teckna centralens namn. Inspektionen skall på begäran utfärda ett intyg över vilka som har rätt att teckna centralens namn eller ta emot en stämning eller någon annan delgivning till centralen.

Denna förordning träder i kraft den 1 april 1999.

Social- och hälsovårdsminister *Sinikka Mönkäre*

Nr 312

Förordning om försäkringsföreningar

Given i Helsingfors den 12 mars 1999

På föredragning av social- och hälsovårdsministern föreskrivs med stöd av 16 kap. 12 § 1 mom. lagen den 31 december 1987 om försäkringsföreningar (1250/1987):

1 §

Handlingar som gäller fusion av försäkringsföreningar, överlåtelse av försäkringsbeståndet eller ombildning av en försäkringsförening till ömsesidigt försäkringsbolag skall hållas framlagda vid Försäkringsinspektionen till utgången av den tid som nämns i 8 kap. 2 § 2 mom. och 14 kap. 4 § 2 mom. lagen om försäkringsföreningar (1250/1987).

2 §

Om Försäkringsinspektionen förbjuder en försäkringsförening att bevilja nya försäkringar eller att överlåta eller pantsätta egendom som föreningen besitter, skall inspektionen på föreningens bekostnad kungöra detta i den officiella tidningen och meddela delägarna i föreningen på det sätt som föreskrivs i stadgarna.

3 §

När det bokslut som nämns i 13 kap.

Helsingfors den 12 mars 1999

9 § lagen om försäkringsföreningar och den berättelse som nämns i 12 § i samma kapitel är färdiga, skall en kopia av dem utan dröjsmål inlämnas till Försäkringsinspektionen. Inspektionen skall även ges en kopia av det meddelande från likvidatorerna som nämns i förstnämnda lagrum.

4 §

När försäkringsföreningen har införts i handelsregistret eller när en anteckning i handelsregistret har ändrats, skall föreningens styrelse utan dröjsmål meddela Försäkringsinspektionen detta.

5 §

Denna förordning träder i kraft den 1 april 1999.

Genom denna förordning upphävs förordningen den 22 januari 1988 om försäkringsföreningar (43/1988).

**Republikens President
MARTTI AHTISAARI**

Social- och hälsovårdsminister *Sinikka Mönkäre*

Nr 313

Förordning**om ändring av förordningen om täckning av ansvarsskulden i försäkringsföreningar som bedriver direktförsäkringsrörelse**

Given i Helsingfors den 12 mars 1999

På föredragning av social- och hälsovårdsministern

ändras i förordningen den 15 september 1995 om täckning av ansvarsskulden i försäkringsföreningar som bedriver direktförsäkringsrörelse (1125/1995) 1 § 1 mom. 2 och 5 punkten, 2 §, 3 § 1 mom. 3 punkten, 6 § 3 och 4 mom., 8 § 3 mom., 9 § 4 och 5 mom., 10 § 1 mom. samt 12 och 13 § som följer:

1 §

Definitioner

I denna förordning avses med

2) *reglerade marknader i en EES-stat* en fondbörs som står under offentlig tillsyn i en EES-stat samt andra sådana i en EES-stat fungerande system för omsättning som enligt Försäkringsinspektionens föreskrifter likställs med en sådan fondbörs,

5) *skuldförbindelse utan säkerhet* en skuldförbindelse utan sådan säkerhet som enligt 3—5 § som sådan kan godtas som täckning för ansvarsskulden eller som enligt de föreskrifter som Försäkringsinspektionen meddelar kan godtas som säkerhet,

2 §

Precisering av tillämpningsområdet

Vad i denna förordning föreskrivs om en EES-stat skall i den utsträckning och under de förutsättningar som vederbörande ministerium bestämmer tillämpas också på en annan stat som ministeriet i sina föreskrifter jämställer med en EES-stat.

Vad i denna förordning bestäms om en

skuldförbindelse gäller också på förbindelsen upplupen ränta.

Vad i denna förordning föreskrivs om fastigheter och byggnader samt om de rättigheter som nämns i 10 kap. 3 a § 5 mom. 5 punkten lagen om försäkringsföreningar tillämpas också på dylika tillgångar då de ägs av en sådan fastighetssammanslutning som har hemort i en EES-stat och den som innehar täckningen har bestämmanderätten i sammanslutningen, på samma sätt som om tillgångarna ägdes direkt av försäkringsföreningen. Vad som bestäms i detta moment gäller även en sådan fastighetssammanslutning som har hemort i en EES-stat, om den som innehar täckningen har bestämmanderätten i sammanslutningen tillsammans med andra försäkringsföreningar, eller en sådan fastighetssammanslutning som Försäkringsinspektionen på försäkringsföreningens ansökan jämställer med en fastighetssammanslutning som avses i detta moment.

3 §

Grupper av tillgångsslag som kan täcka hela beloppet av ansvarsskulden

Med de villkor och begränsningar som 10 kap. 3 a § 2 mom. lagen om försäkringsföreningar stadgar kan hela beloppet av ansvarsskulden täckas med

3) skuldförbindelser i vilka gäldenären eller borgensmannen är en depositionsbank eller ett försäkringsbolag som erhållit koncession i en EES-stat och står under offentlig tillsyn eller en annan sammanslutning som Försäkringsinspektionen jämställer med en depositionsbank eller ett försäkringsbolag av ovan nämnd art,

6 §

Grupper av tillgångsslag som kan täcka sammanlagt högst 25 procent av bruttobeloppet av ansvarsskulden

Denna paragraf tillämpas inte på fordringar på återförsäkrare. Försäkringsinspektionen meddelar närmare föreskrifter om sådana fordringar.

Försäkringsinspektionen meddelar närmare föreskrifter om de villkor och begränsningar under vilka de tillgångar som avses i 1 mom. 2 punkten får beaktas i täckningen.

8 §

Begränsning av vissa enskilda riskkoncentrationer till 10 procent av bruttobeloppet av ansvarsskulden

Om till en skuldförbindelse som nämns i 1 mom. 1 punkten knutits en säkerhet som enligt 3—5 § som sådan skulle kunna godkännas som täckning för ansvarsskulden eller som godkännas som säkerhet enligt de föreskrifter som Försäkringsinspektionen meddelar, skall en sådan skuldförbindelse, upp till det belopp av säkerheten som kan utgöra täckning, inte beaktas vid tillämpning av den maximigräns om 10 procent som föreskrivs i 1 mom.

9 §

Begränsning av vissa enskilda riskkoncentrationer till 5, 10, 15, 30 eller 40 procent av bruttobeloppet av ansvarsskulden

Försäkringsinspektionen meddelar närmare föreskrifter om hur den maximigräns om 15 procent och den maximigräns om 30 procent

vilka nämns i 3 mom. skall tillämpas med beaktande av de villkor och begränsningar som 10 kap. 3 a § 2 mom. lagen om försäkringsföreningar föreskriver. I Försäkringsinspektionens föreskrifter skall särskild vikt fästas vid beloppet av de egna tillgångarna i en depositionsbank, ett försäkringsbolag eller en annan sammanslutning som nämns i 3 § 3 punkten jämfört med bruttobeloppet av ansvarsskulden för den som innehar täckningen.

Om till en skuldförbindelse som nämns i 1 mom. 2 punkten har knutits en säkerhet som enligt 3—5 § som sådan skulle kunna godkännas som täckning för ansvarsskulden eller som godkännas som säkerhet enligt de föreskrifter som Försäkringsinspektionen meddelar, skall skuldförbindelsen upp till det belopp av säkerheten som kan utgöra täckning inte beaktas vid tillämpning av den maximigräns om 5 procent som föreskrivs i 1 mom. eller 10 procent som föreskrivs i 2 mom. Det sammanlagda beloppet av de skuldförbindelser som nämns i 1 mom. 2 punkten får dock innan säkerheterna har avdragits uppgå till högst 30 procent av bruttobeloppet av ansvarsskulden.

10 §

Begränsning av vissa enskilda riskkoncentrationer till 1 eller 2 procent av bruttobeloppet av ansvarsskulden

Av de tillgångar som utgör täckning för ansvarsskulden får sammanlagt ett belopp som motsvarar högst 1 procent av bruttobeloppet av ansvarsskulden vara placerat i sådana masskuldebrevslån utan säkerhet och i andra penning- och kapitalmarknadsinstrument utan säkerhet vilka inte omsätts på någon reglerad marknad i en EES-stat samt i andra skuldförbindelser utan säkerhet, som emitterats av en och samma gäldenär och av andra gäldenärer som står i en väsentlig ekonomisk intressegemenskap till honom. Försäkringsinspektionen kan i enskilda fall höja gränsen till 2 procent.

12 §

Undantagslov att överskrida maximigränsen

Försäkringsinspektionen kan på försäk-

ringsföreningens begäran bevilja tillstånd att överskrida den gräns som föreskrivs i 4 och 5 §, 6 § 1 mom. 2 punkten och 8 § 1 mom. 1 punkten samt att under en viss tid överskrida den gräns som föreskrivs i 6 § 1 mom. 1 punkten, 7 §, 8 § 1 mom. 2—5 punkten och 4 mom. samt i 9 och 10 §.

13 §

Bemyndigande att meddela föreskrifter

Försäkringsinspektionen meddelar vid behov närmare föreskrifter om var de tillgångar som utgör täckning för ansvarsskulden skall vara belägna, hur valutarisken kan be-

gränsas och valutarörelsen ordnas, hur derivativavtal kan användas som täckning för ansvarsskulden, hur säkerheterna skall värderas och betydelsen av säkerheterna då de förbindelser som säkerheterna hänför sig till beaktas i täckningen.

Försäkringsinspektionen har rätt att i enskilda fall, om det föreligger särskilda skäl med hänsyn till tillämpningen av 10 kap. 3 a § 2 mom. lagen om försäkringsföreningar, bestämma att vissa tillgångar inte får beaktas i täckningen för ansvarsskulden.

Denna förordning träder i kraft den 1 april 1999.

Helsingfors den 12 mars 1999

Republikens President

MARTTI AHTISAARI

Social- och hälsovårdsminister *Sinikka Mönkäre*

Nr 314

Förordning**om poster som skall hänföras till försäkringsförenings verksamhetskapital**

Given i Helsingfors den 12 mars 1999

På föredragning av social- och hälsovårdsministern föreskrivs med stöd av 10 a kap. 1 § 2 mom. lagen om försäkringsföreningar (1250/1987), sådant detta lagrum lyder i lag 483/1993:

1 §

Till det verksamhetskapital som avses i 10 a kap. 1 § 1 mom. lagen om försäkringsföreningar (1250/1987) hänförs

1) den betalda grundfonden och det betalda garantikapitalet,

2) när 25 procent av summan av grundfonden och garantikapitalet har betalats, hälften av summan av garantikapitalet och grundfonden,

3) fonderna av bundet och fritt eget kapital,

4) räkenskapsperiodens vinst och vinst från tidigare räkenskapsperioder,

5) den avskrivningsdifferens som upptagits i balansräkningen med stöd av 5 kap. 12 § 1 mom. bokföringslagen (1336/1997) samt de frivilliga reserveringar som avses i 5 kap. 15 § i samma lag,

6) skillnaden mellan tillgångarnas gängse värden och bokföringsvärden i balansräkningen om den är positiv, till den del skillnaden inte kan anses vara av exceptionel karaktär,

7) på ansökan av försäkringsföreningen och med Försäkringsinspektionens samtycke, samt med de begränsningar som anges i 2 mom., det till fullo betalda kapitalet av ett sådant av föreningen för minst fem år eller med minst fem års uppsägningstid upptaget lån som enligt avtal har sämre förmånsrätt än alla övriga borgenärs krav,

8) med de begränsningar som stadgas i 3 mom. den tilläggsavgift enligt 10 kap. 10 § 1 mom. lagen om försäkringsföreningar som

en verksam försäkringsförening kan uttaxera för räkenskapsperioden i fråga och av vilken dock högst hälften av skillnaden mellan de högsta möjliga avgifterna och de uppburna avgifterna kan beaktas, samt

9) på ansökan av försäkringsföreningen och med Försäkringsinspektionens samtycke övriga poster som är jämförbara med de ovan angivna.

Vid tillämpningen av 1 mom. 7 punkten kan det belopp som skall beaktas uppgå till högst 50 procent av verksamhetskapitalet, och högst 25 procent av verksamhetskapitalet får utgöras av lån som upptagits för viss tid. Det belopp som hänförs till verksamhetskapitalet minskas jämnt för varje påbörjat år, om den återstående lånetiden är kortare än fem år.

Vid tillämpning av 1 mom. 8 punkten kan det belopp som skall beaktas utgöra högst 50 procent av verksamhetskapitalet.

2 §

Från verksamhetskapitalet avdras enligt vad Försäkringsinspektionen närmare bestämmer

1) räkenskapsperiodens förlust och förlust från tidigare räkenskapsperioder,

2) skillnaden mellan bokföringsvärden och tillgångarnas gängse värden i balansräkningen, om den är positiv,

3) den del av föreningens fria egna kapital som föreslagits bli utdelad som vinst,

4) den andel av anskaffningsutgifterna för försäkringar samt av immateriella tillgångar

som inte har upptagits som kostnad i resultaträkningen,

5) alla med skulder jämförbara poster som inte upptagits i balansräkningen och i fråga om vilka prestationsskyldigheten skall anses sannolik, samt

6) eventuell maximal förlust av derivatkontrakt.

3 §

Försäkringsinspektionen meddelar närmare

Helsingfors den 12 mars 1999

föreskrifter om verkställigheten av denna förordning.

4 §

Denna förordning träder i kraft den 1 april 1999.

Genom denna förordning upphävs förordningen den 24 mars 1995 om poster som skall hänföras till försäkringsförenings verksamhetskapital (452/1995).

Republikens President

MARTTI AHTISAARI

Social- och hälsovårdsminister *Sinikka Mönkäre*

Nr 315

Förordning**om ändring av 1 § förordningen om principerna för beräkning av ansvarsskulden i försäkringsföreningar**

Given i Helsingfors den 12 mars 1999

På föredragning av social- och hälsovårdsministern
ändras i förordningen den 24 mars 1995 om principerna för beräkning av ansvarsskulden i försäkringsföreningar (453/1995) 1 § 1 mom. 4 punkten underpunkt b och 3 mom. som följer:

1 §

När ansvarsskulden för en försäkringsförening beräknas skall följande principer iaktas:

4) Diskontering får användas för beräkning av annan än i punkt 3 avsedd ansvarsskuld endast om den sker så att diskonterings inverkan kan redovisas, och följande villkor uppfylls:

b) diskonteringen genomförs med en betryggande metod och Försäkringsinspektionen informeras på förhand om hur diskonteringen genomförs,

Vederbörande ministerium kan meddela närmare föreskrifter om tillämpningen av de principer som uppräknas i 1 mom. Ministeriet skall även ange de allmänna principer som skall tillämpas på beräkningen av försäkringsföreningarnas utjämningsbelopp. Föreningen skall på förhand inhämta Försäkringsinspektionens fastställelse av det sätt på vilket de ovan avsedda allmänna principerna för beräkning av utjämningsbeloppet tillämpas.

Denna förordning träder i kraft den 1 april 1999.

Helsingfors den 12 mars 1999

Republikens President
MARTTI AHTISAARI

Social- och hälsovårdsminister *Sinikka Mönkäre*

Nr 316

Förordning**om ändring av förordningen om ansvarighet för oljeskador**

Given i Helsingfors den 12 mars 1999

På föredragning av social- och hälsovårdsministern
ändras i förordningen den 15 november 1996 om ansvarighet för oljeskador (852/1996) 3 §
1 mom., 10 § 1 mom. och 16 § 2 mom. som följer:

3 §

Sjöfartsverket skall före godkännandet av
en i 1 § avsedd försäkring skaffa ett utlåtande
av Försäkringsinspektionen. Utlåtande
behöver dock inte begäras, om det är uppen-
bart att försäkringsgivaren är tillförlitlig och
solvent.

10 §

Sjöfartsverket skall beträffande en i
7—9 § avsedd försäkring skaffa ett utlåtande
av Försäkringsinspektionen. Utlåtande behö-
ver dock inte begäras, om det är uppenbart
att försäkringsgivaren är tillförlitlig och
solvent.

16 §

Närmare bestämmelser om försäkringar
och säkerheter beträffande utländska fartyg
samt om tillsynen enligt 15 § utfärdas dock
av sjöfartsverket. Sjöfartsverket skall innan
det utfärdar bestämmelser om försäkringar
inhämta ett utlåtande av Försäk-
ringsinspektionen.

Denna förordning träder i kraft den 1 april
1999.

Helsingfors den 12 mars 1999

Republikens President
MARTTI AHTISAARI

Social- och hälsovårdsminister *Sinikka Mönkäre*

Nr 317

Förordning**om ändring av 17 § förordningen om stadgar för Olycksfallsförsäkringsanstalternas Förbund**

Given i Helsingfors den 12 mars 1999

På föredragning av social- och hälsovårdsministern
ändras i förordningen om stadgar för Olycksfallsförsäkringsanstalternas Förbund av den 30 december 1996 (1312/1996) 17 § som följer:

17 §
Förbundet skall meddela ministeriet och Försäkringsinspektionen namnen på och hemorten för förbundsstyrelsens ordförande och medlemmar, verkställande direktören samt de personer som av styrelsen har be- myndigats att teckna förbundets namn. För- säkringsinspektionen skall på begäran

utfärda ett intyg över vilka som har rätt att teckna förbundets namn eller ta emot en till förbundet adresserad stämning eller annan delgivning.

Denna förordning träder i kraft den 1 april 1999.

Helsingfors den 12 mars 1999

Republikens President
MARTTI AHTISAARI

Social- och hälsovårdsminister *Sinikka Mönkäre*

Nr 318

**Jord- och skogsbruksministeriets meddelande
om vissa av ministeriets beslut**

Utfärdat i Helsingfors den 9 mars 1999

Jord- och skogsbruksministeriet meddelar med stöd av 2 b § förordningen den 17 oktober 1980 om Finlands författningssamling (696/1980), sådant detta lagrum lyder i förordningen av den 22 december 1993 (1364/1993):

Jord- och skogsbruksministeriet har utfärdat följande beslut:

Beslutets rubrik	nr	utfärdat	träder i kraft
JSMb om införsel av fiskeriprodukter samt råa bearbetade och beredda produkter av dem från Turkiet	3/IMPORT/1999	9.3.1999	15.3.1999

Beslutet har publicerats i jord- och skogsbruksministeriets veterinär- och livsmedelsavdelnings föreskriftssamling. Beslutet kan fås från jord- och skogsbruksministeriets veterinär- och livsmedelsavdelning, Glogatan 4 A, 00100 Helsingfors, tfn (09)1601.

Helsingfors den 9 mars 1999

Avdelningschef *Jaana Husu-Kallio*

Äldre regeringssekreterare Ritva Ruuskanen

Kommissionens beslut 98/407/EG; EGT nr L 180, 24.6.1998, s. 15
Kommissionens beslut 1999/2/EG; EGT nr L 1, 5.1.1999, s. 5